

hæfter mig ved på side 18 i rapporten, er, at der bliver nævnt spørgsmålet om den nye fødevarerlov, altså, at man åbenbart i et vist omfang har benyttet sig af den nye fødevarerlov, den, som vi stemte imod, og som ministeren fremsatte forslag om og fik gennemført i sommer. Det, jeg gerne vil bede om ministerens kommentar til, er lovens § 52, stk. 1.

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Ja, det er jo helt korrekt, at der er tale om, som fru Mette Gjerskov siger, tre forhold, der gør sig gældende, tre fejl, der gør sig gældende.

Man fik ikke sendt en rapid alert tilstrækkelig hurtigt ud i systemet, og jeg påtalte også selv, straks den information kom frem, at det mente jeg var en fejl.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt der var sendt en pressemeddelelse ud til offentligheden. Der fulgte man den procedure, man normalt følger i den slags sager. Men der har jeg også sagt, at der mener jeg nok, at man bør stramme op og udsende pressemeddelelser hurtigere. Men hidtil har forholdet jo været det, at man sendte pressemeddelelser ud, når det var noget, der var kommet ud i detailhandelen, men når det var i engros-handelen, så var det mere effektivt at sende et brev eller kontakte virksomhederne på anden vis.

Men de to forhold har jo sådan set ikke haft betydning for sagens ulykkelige udvikling.

Det, der så har haft betydning for den her sags ulykkelige udvikling, har jo været, at varerne rent faktisk ikke blev trukket tilbage, selv om man måtte formode, at det ville de blive, sådan som det altid plejer at være tilfældet, og det er jo det, vi for alvor har skullet sætte ind over for i den her sag.

Mette Gjerskov (S):

Jeg fik ikke helt svar på spørgsmålet om fødevarerloven. I den gamle fødevarerlov står der, at virksomhederne skal kalde varer tilbage fra senere omsætningsled. I den nye fødevarerlov står der bare, at de skal meddele påbud og forbud, som anses for at være nødvendige for overholdelse af loven.

Så det vil sige, at det er blevet en meget mere generel formulering. Det vil jeg gerne bede ministeren om at kommentere, og om vi kan være trygge ved den nye fødevarerlov på det her område.

Så vil jeg gerne i forbindelse med det, som handler om ansvarspådragelse, spørge ministeren, om han forventer – han siger, at i rapporten står der jo ikke noget om, at der er nogen, der har et særligt ansvar – at hans egne embedsmænd, som laver sådan en rapport, skulle konkludere, at ministeren har det endelige ansvar? Har en minister ikke altid det endelige ansvar? Han havde vel ikke forventet, at hans egne embedsmænd skulle pege på ham som værende den, der som minister har ansvaret for den her sag?

Familie- og forbrugerministeren (Lars Barfoed):

Må jeg sige, at det ikke er sådan, at det er embedsmænd, der er under instruktionsbeføjelse af Fødevarestyrelsens direktion, der har gennemført det her. Det er en uafhængig revisionsenhed, som er blevet bedt om at lave arbejdet af et uafhængigt Fødevarekontroludvalg, og derfor er det en uafhængig undersøgelse, der er blevet gennemført i den her sammenhæng.

Når fru Mette Gjerskov så spørger til den nye fødevarerlov, vil jeg sige, at formuleringen i den nye fødevarerlov intet ændrer omkring tilbagetrækning af fødevarer. Tværtimod har vi jo strammet procedurerne op, sådan at de er blevet mere effektive, og det er jo også det, Fødevarekontroludvalget siger, at med de opstramninger, som vi har fået gennemført, mener man, at vi på tilfredsstillende måde er sikret mod, at den slags skulle kunne gentage sig.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Fru Karen Hækkerup for et sidste spørgsmål.

Karen Hækkerup (S):

Jeg vil sige, at det jo ikke er mærkeligt, at den her rapport ikke peger på, at der er nogen, der har et ansvar, for man er slet ikke blevet bedt om at forholde sig til, hvorvidt der skal placeres et ansvar. Man er blevet bedt om at forholde sig til de procedurer og retningslinjer, der har været, og man har så lavet en undersøgelse. Det har rapporten løst til fuld tilfredsstillelse for alle.

Kl. 16.00

Det spørgsmål, der bare hænger i luften, er: Er der ikke et sted, der kan placeres et ansvar, når 5 mennesker dør, når 1.000 bliver syge? Er det så kun virksomhederne, der skal have bøder? Er der ikke et eller andet sted nogen, der har et ansvar for, at der ikke blev grebet ind, på trods af at Statens Seruminstitut var ude allere-